

BRUKOWY (4) *ai*

brukowy (3), **burkowy** (1); brukowy *PaprPan*, *SarnStat*, *SkarKaz*; burkowy *KochOdpr*.

Teksty nie oznaczają ó; prawdopodobnie o jasne.

sg m N brukowy (1). ◇ f A brukową (1). ◇ pl G brukowych (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

I. Przymiotnik od „bruk, burk” ‘hulanka, burda, pijaństwo’ (3) :

Wyrażenia: »brukowa biesiada«: żećiem nigdj tych burkowjch biefiad Pátrząc niechćiał *KochOdpr* B3v.

»brukowa sława«: Nie pátrż ná ty kochánki w rzezáných kábaciech/ Ani też rády łzukay w nabożnych práłaciech. Bo ten ma z Wiátykiem iuż inszą zabáwę/ A cí zász o brukową tylko trwáią łławę. *PaprPan* Bv.

Przen (1) :

Wyrażenie: »brukowy żołnierz« = *awanturnik*: Tyś nie brukowy żołnierz/ pogránicznego nieprzyaciéłá bijełz *SkarKaz* 313b.

II. W funkcji rzeczownika: opłata za używanie bruku, (tj. za przejazdu, postoje itp.) (1) : około wolności od cęł/ myt y brukowych/ komużkolwiek nádáných/ iáko fie to tu było wízyftko odłóżyło z Séymu Wárlzáfkiégo/ y nie odpráwiło fie tu. *SarnStat* 400.

KN